

— Η ένταυθα Ἀμερικανική ἀρχαιολογική Σχολή, θὰ ἐνεργήσῃ ἀνακατὰς εἰς τὴν θέσιν «Θεολόγος» τῆς Λοκρόδος.

— Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Πύργου κ. Κυπαρίσσης εἰς τὴν παραλιακὴν θέσιν Ἀγίος Ἰλίας ἀνεκάλυψεν ἀρχαίον νεκροταφεῖον. Ἀνεῦρε τάφους, ἀνθρωπίνους κεφαλὰς, ὅσῃ καὶ ἀνθρωπίνην τέφραν, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ νεκροὶ ἐκείντοι. Τὰ εὐρήματα εἶνε προμυκηναϊκῆς ἐποχῆς. Ὁ κ. ἔφορος συμπεραίνει ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀρχαία πόλις.

— Ὁ σχολάρχης Μελιγαλᾶ ἀνεῦρε θεμέλια οἴκου Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. ὡς ἐπίσης καὶ δύο ἀγγεῖα πῆλινα, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἀμφορεύς. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν δύο τάφοι εἰς τὴ κτῆμα.

— Εἰς τὰς Παγασὰς εὐρέθησαν δύο μέγιστοι λαξευτοὶ ὄροφοι πολυτελεῶν μνημείων, ἐκ τῶν ποίων ὁ εἰς φέρει γραπτὴν παραστάσιν καὶ ἐπιγράμμα.

Ἐπίσης εὐρέθησαν δώδεκα στήλαι, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς ἀρίστης διατηρήσεως μετὰ γραπτῶν παραστάσεων καὶ ναῖσκος τοῦ ἥρωος Ἀρχιππου, ὡς καὶ ὅκτω νέαι ἐγχρωμαὶ στήλαι καὶ μέγας ὄροφος Ἀρσινόης μία φέρει ἐξόχου τέχνης καὶ λαμπρᾶς διατηρήσεως εἰκόνα ἐσφῆου καθήμενου, φοροῦντος χλαμύδα καὶ πέτασον, ἀναγινώσκοντος διπτυχον. Ἔτετα διατηρεῖ λαμπρῶς ἐπίσης καθήμενον ἄνδρα, ὅστις φέρει ὠραιωτάτην πορφυρὴν ταινίαν καὶ γρόνιον Ἑρμῆν μετὰ πύλου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ ὅστανον τοῦ Σοφοκλέους δρᾶμα εἶνε ὁ «**Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν**». Παρουσιάζονται εἰς αὐτὸ αἰτιολογεῖται περιπέτειαι τοῦ Οἰδίοδος, αἱ καταλήγουσαι εἰς τὸν θάνατόν του παρὰ τὸν Κολωνόν. Ἡ ἔκδοσις, ὁ λυρισμὸς πρὸς ἐξ μνησὶν τὸν Ἀθηνῶν, τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀποθνήσκοντος ἥρωος, ἀναδεικνύουν τὸ δρᾶμα ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ παγκοσμίου θεάτρου. Τὸ δρᾶμα τοῦτο εἰς μετάφρασιν καλλιτεχνικὴν ἑμμετρον ὑπο τοῦ κ. **Π. Βοντιερίδου** ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων».

Μυθιστόρημα, τοῦ ὁποῦ ἡ φιλολογικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐπίδρασις ὑπῆρξε μοναδική, μεστὸν λυρισμοῦ, τρυφερότητος καὶ πάθους, εἶνε ὁ «**Βέρθερος**» τοῦ κορυφαίου τῆς Γερμανίας ποιητοῦ *Goethe*. Ὁ ἥρωος ἐξεταζόμενος ἀπὸ τῆς πένον αἰσθηματικῆς καὶ ἰδεολογικῆς ἀπόψεως, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ρωμαντικοῦ ἀλλὰ καὶ ψυχολογικοῦ τούτου μυθιστορήματος. Ὁ «Βέρθερος» εἰς ἀσπίαν μετάφρασιν ἐξεδόθη εἰς τὴν «Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη».

Διηγήματα Βιζυνοῦ. — Τὸ ἁμάρτημα τῆς μητρὸς μου», «Ὁ Μοσκόβ Σελίμ» καὶ τ' ἄλλα διηγήματα τοῦ ἀληθμονήτου ποιητοῦ καὶ συγγραφέως Βιζυνοῦ ἐξεδόθησαν εἰς ἓνα ὠραῖον τόμον τῆς Λογοτεχνικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη. Ἡ λεπτὴ αἰσθηματικότης, ἡ βαθεῖα παρατήρησις, κάποια εἰρωνικὴ εὐθυμία καὶ ἡ επιτυχὴ ἐξέλιξις τοῦ μύθου τάσσουν τὰ διηγήματα τοῦ Βιζυνοῦ μετὰ τῶν καλλιτέρων τῆς φιλολογίας μας, ἐνδιαφέροντα δια πάντα φιλόμουσον καὶ τερπνὰ εἰς κάθε ἀναγνώστην.

Ἔργα Παπαδιαμάντη. — Τὸ θαυμασίον ἔργον τοῦ μεγάλου Ἑλλήνου διηγηματογράφου Α. Παπαδιαμάντη συμβληθεὶς πρὸς τὴν οἰκονόμειαν τοῦ συγγραφέως ἀνέλαβε νὰ ἐκδόσῃ διόκληρον ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Φέξη, περιλαβὼν αὐτὴ εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην του. Δύο τόμοι ἐξαιρέτου καλλιτεχνικότητος — ἡ *Γυρτοπούλα* καὶ ἡ *Φόνισσα* — ἐξεδόθησαν ἤδη. Ἡ *Γυρτοπούλα* εἶνε τὸ πρῶτον καὶ τὸ μεγαλύτερον μυθιστόρημα τοῦ Παπαδιαμάντη, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἑλληνικὰ συνάξαιρα, ἡ μεσαιωνικὴ μαγιστορία καὶ ποιητικώταται περιγραφὰ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν συνδυάζονται θαυμασίως καὶ ἀριστοτεχνικῶς μετὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ τελευταίου διὰ τὸ παρελθόν καὶ πρῶτον διὰ τὸ μέλλον Ἑλλήνων φιλόσοφου Πλήθωνος τοῦ

Γεμιστοῦ. «Ἡ Φόνισσα», μεθ' ἧς συνεκδίδονται καὶ ἄλλα ὠραῖα διηγήματα, εἶνε τὸ ἔργον ἡθογραφικὸν ἐκεῖνο καὶ ψυχολογικὸν μυθιστόρημα τῆς ὠρίμου συγγραφικῆς παραγωγῆς τοῦ Παπαδιαμάντη, τὸ ὁποῖον τὸν κατέστησεν εἰς ευρύτερον κύκλον γνωστὸν καὶ ἀνεγνωρισμένον. Τοιοῦτοτρόπως ἀρχίζει ἡ ἐκδοσις ὅλων τῶν ἔργων τοῦ Παπαδιαμάντη μετὰ δύο τῶν ἀριστουργημάτων του. Τρίτος τόμος μετὰ σειράν διηγημάτων του θὰ ἐκδοθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Νοσταλγός».

Ἐπειτα ἀπὸ 18 ἔτη, ἀφ' οὔτου ἐνεκρώθη ὁ **Κρυστάλλος**, ὁ σέμνος ὕμνητής τῆς Πινδου καὶ φιλόπατρις ἡθογράφος τῶν Ἑπειρωτικῶν χωρίων, εὐρέθη στοργικὴ γοῆ νὰ περισυλλέξῃ τὰ ἔργα του, πεζὰ καὶ ἑμμετρα. Ὁ κ. Κολλάρος ἐξέδωκεν εἰς δύο τόμους διόκληρον τὸ ἔργον τοῦ Κρυστάλλου, τὸ ἀφελὲς ἀλλὰ βαθύ, τὸ ἀγνόν, τὸ περιπαθές, τὸ ὁποῖον διακρίνει *κρυστάλλινη* διαυγεία αἰσθηματος. Ἡ ποιήσις τοῦ Κρυστάλλου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν πρὸς τὰς ποιητικὰς σχολὰς καὶ τὰ καινὰ δαιμόνια. Ἡ γλωσσικὴ μορφή τῶν ποιημάτων του εἶνε αὐτὴ ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος του, ἐξ ἧς καὶ μόνης ἐμπνέεται ὁ «Τραγουδοῦντις τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς στάνης».

Δημ. Πλατόνα. Συγκριτικὴ μελέτη περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ περὶ ριζικῶν μέτρων πρὸς ἀνέρθωσιν αὐτοῦ.

Σιλονέτες. Εἰς πολυτελεῖς τομίδιον ἐξέδωκεν ὁ ἐν Πάτραις δημοσιογράφος κ. Β. Ἡλιόπουλος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Λυκο* λευκώμα σκιαγραφίῶν ποιητικῶν δεσποινίδων καὶ κυριῶν.

Εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν κομψότητῃ τῆς ἐξωτερικῆς μορφῆς ἀνταποκρίνεται καὶ ἡ καλαισθησία τῆς περιγραφῆς τοῦ ὠραιολογίου τῶν Πατρῶν. Πρὸ ἐτῶν, ὁ γράφων τὰς γραμμάς αὐτὰς ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ στιγμιότυπου τῶν καλλοῶν περιγραφῆς, ἐκτοτε δὲ ἐπιτυχῶς ἐκαλλιέργηθη τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς φιλολογίας, διότι μια περιγραφή ἀνταξία μιᾶς καλλονῆς ἀπαιτεῖ ἐμπνευσιν καὶ τέχνην.

«Ἀστραπὴς καὶ αἵματα». Ὁ τίτλος ὑποδηλοῖ συλλογὴν πατριωτικῶν ποιήσεων ἐν τούτοις πρόκειται περὶ δράματος καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. Ὁ συγγραφεὺς κρύπτεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Στέφανος Στύγας καὶ διαμένει ἐν Σάμῳ. Τὸ δρᾶμα περιστρέφεται περὶ τὸν πυρροδοεσπότην τῆς Καλομάτας Βαλασόλιον, ἐγγραφή δὲ ἐπὶ τῇ βάσει Μεσαιωνικοῦ θρύλου, ἀγνώστου ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Georges Polti. L'Art d'inventer les Personnages. Paris. Ἐνδιαφέρον καὶ πρωτότυπον βιβλίον, γνωστὸ καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων συγγραφῆς, ἀσχολεθέντος πολὺ εἰς τὴν μελέτην τοῦ θεάτρου. Ἐβρευνᾷ 12 κυρίους τύπους μετὰ 36 ὑποδιαίεσεις, αἱ τινες ἀναπαράγουσιν 154.980 παραλλαγὰς, αἱ ὁποῖαι τὸ πρῶτον ἤδη ἔρχονται εἰς τὴν δημοσιότητα.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἀγγέλλεται ἡ ἐν Ἀθῆναις ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου ἐκδοσις δεκαπενθημέρου φιλολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Φυλλίς**» ὑπὸ τοῦ κ. Β. Παπαευθυμίου.

Ὑπὸ τοῦ ἐν Καλαβρυτοῖς δικηγόρου καὶ σοσιαλιστοῦ κ. Β. Δουδαῖου ἐκδίδεται προσεγῶς ἡ «**Εἰρηνοκρατία**», ἥτις κατα τὴν ἀγγελίαν ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ὠθῆσιν τοῦ νοῦ πρὸς τὴν εὐσυνείδητον ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους ἀπὸ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως εἰς τὴν εἰρηνόβιον.